

Keşfi Çamaşuvı 2

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.04.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ađ

Ağını ören feleğe sitem
Vürmuşum yollara
Feleksiz bir dem

Demlenmiş çayımın
Rengine sitem
İçmişim derinden
Felekle bir dem

Keşfi Çamaşuvi 2

Bak Yeşil Yeşil

yağmurlar yeşil yağmaz
anlasana kurbağa
seni kader getirdi
bu sosyetik durağa

dinleyip masalları
kendini prens sanma
öptürüp dudakları
sonra aynaya bakma

ne başında bir taç var
ne içinde bir umut
bataklıkta evin var
gerisini sen unut

kızma bana be dostum
birazcık acı yazdım
yıkıp hayallerini
seni batağa attım....

* * *

bana bak şair dostum
yazdığını okudum
ben kaderi bilirim
zaten onunla doğdum

kaybetmeden özümü
düşmüşüm ben yollara
hep içimde bir özlem
sevda dolu kollara

ne taç ne saray lazım
benim dertli başıma
içimde isyanlarım
şu sahtekâr dünyaya

baktım hayatınıza
hepinizde bir taç var
acından ölen çokta
hiç onları duymazlar

güzel bataklığınız
elbette benimkinden.
saklanmış pis kokular
hep sahte mutluluklar

bir kez beni öpsene
sevgili şair dostum.
belki sende uyanır
bir kurbağa olursun.

Keşfi Çamaşuvı 2

Bitmese

Ne olacak bitmese
Ömür denen bilmece
Ne olacak hep dönse
Gidenler, dönülmeze

Hasret mi tükenecek
Sevdalar mı bitecek
Yoksa biri dur deyip
Ölüm yok mu diyecek

Değmez hayat, hayata
Zaten her şey yalansa
Söyledi ya yazan da
Sonunda dönüş bana

Gönül ister bitmese
Sevilenler gitmese
Madem yazı yazılmış
Keşke hiç silinmese

Keşfi Çamaşuvi 2

Çalmışım

Yıldızları karanlığın süsü sanmışım
Her birinin sakladığı harfleri
Şairlere çaktırmadan çalmışım

Beklerken gece su kıyısında
Takılıp yıldızlara Samanyolu'da
Senin için mısralar sıralamışım.

Bilmem kim titretir zayıf ışıklarını
Neden sönmezler düşünce göle
Belki su tatlı yıldızlar tatlı
Tuzlu suyun altındadır
Asi denizyıldızları

Keşfi Çamaşuvi 2

Çöp

Elimde yırtık eldiven
Üstümde bir gömlek
Bostancı çöplüğünden
Ayaklarımda potinler
Göztepe marka
Giydiğim pantolonu
Bulmuştum
Özgürlük parkının
Hemen yanında

Sallamış bir abi
Bitirmeden
Bu güzelim şişeyi
Kokuyordum şimdi
Artisler gibi

Çıkarttım cebimden
Baktım aynaya
Her şeyim yerinde
Dedim Maşallah
Şöyle hamamda
Güzelce bir yıkansam
Arkamda ki koca çuval yerine
Altıma bir de araba alsam
İnletirdim caddeyi
Anasını satayım
Müslim'in son parçasını da
Teybe taksam

Olum dedim be olum
Gene uçmaca
Gene vakit gece
Gel saçmalama

Bak köşede göründü
Mehpare'nin çöpleri
Neler var içlerinde
Sevindirecek seni

Pet şişeler naylonlar
Eskimiş kavanozlar
Lokantalardan gelmiş
Karton karton kutular

Aldım koydum çuvala
Lâzım olan ne varsa
Uzadım yavaş yavaş
Gelmiştim Ekin parka

Her gece dinlenirim
Beş on Dakka burada
Kendi kendimi yerim

Neden ben neden derim
Herkes evindeyken
Neden ben
Çöplerdeyim?

Geldi alacalı kız
Okşadım çenesini
Kedilerin güzeli
Susup dinlerdi beni

On bir tane kardeşin
En sonu ben doğmuşum
Kapmak için ekmeği
Hepsinle boğuşmuşum

Evde yok tarlada yok
Yatacak yatakta yok
O kadar çocuk var ki
Memlekette iş de yok

Emmi oğlu Hıdır la
Gelmiştik İstanbul'a
İş arayıp dururken
Rastladık Bedir Han'a

O gün bugündür işte
Ömrüm geçer çöplerde
Karnım tok şükrederim
Aklım kalmış mektepte

Bakar bakar dururum
Okula gidenlere
İçimden bir şey kopar
Söyleyemem kimseye

Yine yola koyuldum
Çöp çöp dolaşacağım
Dergi kitap bulursam
Alıp okuyacağım

Yaklaştım bir çöplüğe
Darmadağın etmişler
Anladım ki az evvel
Bizimkiler geçmişler

Baktım çöpün yanında
Bir kitap var kalınca
Uzanıp aldım onu
Gülümsedim şansıma

Oturup kaldırıma
Açtım sayfalarını

Çöpe atıp gitmişti
Biri fotoğraflarını

Yavaş yavaş çevirdim
Sayfasını albümün
Burada yeri yok dedim
Bu kadar mutlu yüzün

Güzel gelin ve damat
Duruyorlar yan yana
Ana amca kaynana
Hepsi bir restoranda

Bir iki mektup vardı
Pullu zarfın içinde
Okumasam olmazdı
Kim kime neler yazdı

Uzaktan bir yerden
Damat bey yazıyordu
Ümidini kes benden
Beni unut diyordu

"Gelmeyeceğim artık
Başka birini sevdim
Sen de orada evlen
Biz maziye silelim
Çocuk çocuk yok zaten
Kimseyi de üzmeziz
Annelere öldü de
Bir daha görüşmeyiz."

Kapatmıştım albümü
Bakmadan resimlere
Gözüm takıldı birden
Üsteki pencereye

Yapa yalnız bir kadın
Bakıyor bana camdan
Sallıyordu başını
Hiç gözünü kırpmadan

Birden kalktım ayağa
Yöneldim çuvalıma
Hızlı hızlı oradan
Fırladım bir sokağa

Utanmıştım beklide
Yakalanınca ona
Belki dayanamadım
Ondaki yalnızlığa

Yürüyordum koşarca
Çöplere uğramadan
Galiba sarsılmıştım
Yediğim bu tokattan

Ne hayatlar var dedim
Şu evlerin içinde
Ne insanlar var dedim
Her şey bitmiş içinde

Şükrettim Yaratana
Verdiği nimet için
Topla dedim be oğlum
Bu çöpler senin için

Şatafatım yok benim
Ben nasılsam öyleyim
Doğruluk ve dürüstlük
Tek sermayem bu benim

Şöyle baktım etrafa
Çuvalımın yanından
Galiba yorulmuştum
İstanbul yollarından

Bilmem ki zengin miyim?
İnsanların çoğundan
Görünmez gönlüm benim
Sırtımdaki çuvaldan

Keşfi Çamaşuvi 2

Dün Geceden

Tırmanıyordu akşam
Basamakları tek tek
Sanki gece olursa
Kalpte hüzün bitecek

Bilmiyor neler gizli
Karanlıklar içinde
Kavuşmak saklı belki
Renksizliğin renginde

Keşfi Çamaşuvı 2

Ekmek

Yürünecek dediler ekmek için
Yürünecek Çankaya'dan Dikmene
Düştü yollara dört delikanlı
Soğuk bir Ankara sabahı

Orhan abiden Edip abiden
Şarkılar söylediler giderken
Yürüdüler gülerek ekmek için
Gece kendinden geçerken

Fırının kapısına geldiler
Ustadan dört ekmek istediler
Kollarıyla sarıldılar nimetlere
Kavuşmuş gibi bir sevgiliye

Ezan sesleri duyuldu birazdan
O sınımsız ekmeğin
Mest oldular kokusundan
Sarıldıkça çitirdayan
Anlatılmaz sevdasından

Yoktu evlerinde ne zeytin nede peynir
Kıvırcık olanı gülümsedi olsun dedi
Bu ekmek peynirsiz de yenir.

Belki belki de sabah sabah
Düşmüştür yola birileri
Birazcık peynir için.

Karşılaştık şurada
Bayramı olurdu
Hepimizin.

Keşfi Çamaşuvi 2

Eski Rüzgar

Almışım başıma deli rüzgârlarımı
Bilinmez diyarlara uçar olmuşum.
Kaybolan yılların acısı kalmış içimde
Kırkımda çocukluğumu bulmuşum

Hayallerim ellerimden tutarken
Gözlerime gökyüzünü sürmüşüm
Silinirken her şey ardı ardına
Güne gebe gecelerde doğmuşum

Aslında dönüp dururken olduğum yerde
Derin bir huzur içimde seni bulmuşum.
Kolların hep açkımış benim için de
Ben kendime sarıla sarıla boğulmuşum.

Keşfi Çamaşuvi 2

Fidan

Yolun açık olsun ey taze Fidan
Yolunda hainler yolunda duman
Bir yol, bir yol ki kısa hayatta
Düşmanında dost dostunda düşman

Yolun açık olsun ey taze Fidan
Derler ya yalandır bu dünya yalan
Korkma zorluklardan korkma onlardan
Nasıl doğdu sence binlerce orman?

Keşfi Çamaşuvi 2

Gideyim

titreyen bakışları var ürkek ve yalnız
belki ağlıyordur sessiz sedasız
tükenen ışığı sönecek derken
yüreğimi çaldı gitti vefasız

her sevda yalnızdır bu gecelerde
sözler verilmiştir, yıldızlar yoktur yerinde
senin gibi kaybolup gitmişlerdir belki de
belki de bir karanlık bırakmıştır geride

en güzel şarkıyı geceler söyler
en uzak en yakın hep birlikteler
bazen bir kuyuda bazen bir gölde
hiç ayrılmazlar hep birlikteler

ha gökyüzünde ha şu gönlümde
ne güzel acılar var sen bilmesen de
sevda tek kişilik tek nefeslik imiş
soluksuz da yaşanırmış meğerse

kime neye neden isyan edeyim
bana sormadı ki suçlu o diyeyim
belki zamanı belki de değil
başka geceler var bırak gideyim

Keşfi Çamaşuvı 2

Gitmesek

Adına "son" mu desek?
Bilmem ki ne desek?
Bir başkası başlar da
Sonsuzluğun başında
Daha erken belki de
Yoksa hiç mi gitmesek?

Keşfi Çamaşuvı 2

Hafif Rüzgar

Zaman zaman kızmıyorum kendime
Dert ekleyip duruyorum neşeme
Seviyorsun diyorlar sen eziyeti
Zevk alıyorsun zulüm etmekten kendine

Biliyorum sebebini her şeyin
Eziyorum içimdeki "Ben"liği
Rüzgârlar da büyüyen ağaçlar
Kolay kolay koyuvermezler kendini

Keşfi Çamaşuvi 2

Herkes İsin

İsin herkes dokunmayın...
Kimi beş vakit içer Mevla aşkını
Kimi ne yetmez vakit
Gece gündüz anar yaratanını

Kimi inanmaz var diye bir yaratan
Kimi O'nun yerine secde eder
İman eder farklı farklı nesneye
Artık mr yaklaşınca bitmeye
Hiç kimsenin niyeti yoktur gitmeye

Kapı aralanınca yukarda
Bir yerlerde
Olsun ister bir başlangı
Hayat kalmıştır geride

Bırakın içsin herkes
İe bildiği kadar
Hesabını sen sorma
Hesabın bir sahibi var

Keşfi amaşuvi 2

İslandık

Bir yağmur yağar İstanbul'da
Bir de benim içimde
Hiç dinmeyen

Meğer sadece yağmurmuş
Ağlarken gözyaşlarını
Silemeyen

Meğer Senmişsin
Hiç bıkmadan
Beni

İçin için hep seven

Belki beklide sensin
Bana yağmurları
Gönderen

Nasıl islandığımı
Yıllardır
Hiç, hiç bilmeden

Keşfi Çamaşuvi 2

İki

iki ucu
iki uç varmış.
biri gece biri de
biri gün rengi sen
gecenin renginde ben.
anladın, anladın değil mi
gündüz ki saklambaç gözlerin
gece yıldızım olur, susar sobe derim
hep benim ya ebe, kapanır gözlerim, sayar giderim...

Keşfi Çamaşuvı 2

İnce

Kim daha demli diye.
Sordum ince belliye
Rengimi boş ver dedi
Sarma beni kendine

Birkaç şeker atsan da
Bir şey değişmeyecek
Biz doğarken dem içtik
Gafil nerden bilecek

Keşfi Çamaşuvı 2

İnce Hesap

Ben sözümü tuttum sahile geldim
Her zamanki kuytu yerimizdeyim
Biliyorum evlendin arkadaşım
Birlikte gelin de hesap vereyim.

Vereyim hesabını dosta güvenin
Vereyim hesabını aşkın sevdanın
Mutluluklar dileyeyim size kendimce
Keseyim hesabını kahpe dünyanın

Bekledim ikinizi sanırdım gelirsiniz
Elbette ki âlemin nadide çiftisiniz
Bırakıyorum sizi tanrı ile baş başa
Utanmanız var ise hesabı verirsiniz.

Bak Allahın işine dur dedi bana gitme
Bitti dediğim yerde rastladım ikinize

El ele tutuşup bana baktınız
Affet bizi ne olur, deyip avuç açtınız
Pişmanlıkla ağlayıp elime sarıldınız

Kırılısın dedim benim
Şu nasırlı kaderim
Ellerimde ellerin
Kaybolurdu sevgilim
Nasırlarımı öper
Erkeğim benim derdin

Ya sen
Sevgili dostum
Sen benim can yoldaşım
Ellerime hep bakar
Nasırlarıma şaşar
Bana adamsın derdin.

Bırakın bana artık
Bırakın ellerimi
Hayatımda bir daha
Görmek istemem sizi

Sizin için tek arzum
Sevgilim ve can dostum
Kırmayın ne olur birbirinizi
Maskelerle örtmeyin yüzlerinizi
Sevmeyin doğacak çocuklarınızı
Tıpkı beni sevdiğiniz gibi

Keşfi Çamaşuvi 2

Katıklı

Katıklı olsun sevdan
Kat ona sıcak bakışlarını
Ellerin tutunca ellerimden
Ateşi yaksın yanaklarımı

Ne geliyorsa aklına güzelliklerden
Ne istiyorsan bizim için felekten
Kat kata bildiğini bir tanem
Katıksız sevdalara düşmeden

Geceye yıldız katmalı
Yıldızları başına taç yapmalı
Fener olsun diye yaktığın Ay'ı
Katıksız sevda müptelaları
Yollarına ışık diye tutmalı.

Sevdama sevdanı kat
Bütün katıksız sevdalara inat

Keşfi Çamaşuvi 2

Kırık Dört

Biri kırık dörtlerin
Birinde hep umut var
Biri dünden hatıra
Biri yarına koşar

On birimi unuttum
Yirmi ikim fırtına
Otuz üçü yaşarken
Kırklar uzaktı bana

Dört dörtlük bir hayatın!
Orta yerindeyim şimdi
Yaş belki kırk dört ama
On dördümdeyim sanki

Hep yaşlan sam ne olur
Yollar mı uzun olur
Ruhun yaşı olmaz ki
Anla bunu ne olur.

Keşfi Çamaşuvi 2

Kısacık

Zinciri yüreğime vuran sevdaya
Elimi uzattım al götür beni

Gözleri konuştu elleri sustu
Belli ki o beni çoktan unuttu

Keşfi Çamaşuvı 2

Kime

Çarkında beşik diye
Beni sallayan Felek
Masallarla uyutup
Beni kandıran Felek

Kaderimi yazıp da
Kaderi silen Felek

Kalktım beşikten artık
Geçtim eşikten artık
Açlığım yok bir şeye
Ben benden geçtim artık.

Keşfi Çamaşuvi 2

Kimsesiz

Aktarmadım iyi ki
Yorgun kiremitleri
Küçük aralıklardan
Seyrederim geceyi

Bir yıldız konar bazen
Kırık dökük çatıma
Bazen sessiz ağlarım
Acımasız bahtıma

Yaş ereli kemale
Oldu belki on sene
Kızımdan bir haber yok
Oğlan gitmiş askere

Hanımı kaybedeli
Kahretmişim kendimi
İşi gücü asmışım
Divane dolaşmışım

Gece uzun bu gece
Düşün düşün bitmiyor
Nankör bir kedim vardı
Etrafta görünmüyor

Yine andım hatunu
Gözlerim duman duman
Yüreğimde bir acı
Dedim onsuz olamam

Sıkıştı işte kalbim
Nefes alamıyorum
İlaçlarım yanımda
Kalkıp alamıyorum

Kasılmıştı her yanı
Biraz acıdı canım
Elim uzandı suya
Bardağı tutamadım

Düştüm yataktan yere
Yükseliyordum göğe
Yorgun bedenden çıkıp
Kavuştum sevgilime

Ne güzelmiş yıldızlar
Parlak koskoca bir ay
Ilık serin bir rüzgâr
Beni sessiz uğurlar

Kapısını çaldık
Açan olmadı

Kızını aradık
Umursamadı
Vefasız oğlanda
Kardeşi gibi
Tanımam demişti
Ben kendisini

Kısa oldu onun yolcu selası
Yoktu olmadı ki bir can yoldaşı
Avluda toplanan on, on beş kişi
Bizlerdik merhumun son arkadaşı

Keşfi Çamaşuvi 2

Kuru Dize

amanı yemiştik peynir ekmeksiz
Kuru mısralar vardı dudaklarımızda
Aklımızda bilmediğimiz renkler
Başka türlü uyunmuyordu ki yollarda

Tadına hasret yandığım ekmek
Bir de eski kaşar istiyor canım
Yarisını içmeden döksem de çayın
Kabahati olmazdı külüstür arabanın

Yollar kaderim gibi
Hem viraj hem de çukur
Her durduğumuz yerde
Sordum, artık son mudur?
Yok dedi bir arkadaş
Yok, sona daha çok var
İstiyorsan torbamda
Biraz kaşar ekmek var
Güldüm kendi kendime
İstemem dedim, sağol

Hayal arası umut
Yedim sabaha kadar
Birazcık da üzüldüm
Yiyemeyenlerde var

Keşfi Çamaşuvi 2

Kuyu

kuyu kazdım karanlığa
kuyu derin olmayan
yıldız çıktı bahtıma
geceyi anlamayan

sus dedim hiç konuşma
sus daha var sabaha
bırak da yaşayalım
masal anlatma bana

tutuştı gece yine
yavaş yavaş yanıyor
ne duman ne ateş var
sanki bağı kanıyor

kuş sesi ırmak sesi
birde sevdamin sesi
ah bırakıp gitmek zor
günlerden gün ertesi

22.11.2011 istanbul

Keşfi Çamaşuvi 2

Nine

Duruyordun önümde
Bir ekmek kuyruğunda
Defalarca saysan da
Çoğalmıyor kuruşlar
Yaşlı avuçlarında

Sıra sana geliyordu
Yetmiyordu işte yetmiyordu
Lanet olası o on kuruş

Yüzündeki asalet
Engel oluyordu bana
O lanet on kuruşu
Veremiyordum sana

Olsun dedim olsun
Kendi kendime
Bıraktığım bozukluğu
Titreyen ellerine
Alıp kara ekmeği
Döndün baktın yüzüme
Sağ olasın diyordun
O titreyen sesinle

Ben seni anlamıştın
Sen de beni anladın
Gözlerin yaşlıydı
Sessizce uzaklaştın

Keşfi Çamaşuvi 2

Ot İslağı

Gözleri dolunca dağlarımın
Bir duman sarar yanaklarını

Akıp gider zirveden denize
Su sesi karışır rüzgâr sesine
Buzda vardır bulutta dere içinde

Ağlarken silerde gözyaşlarını
Göremezsın düşmeyince
Dağlarımın ot ıslağı gözlerine...

Keşfi Çamaşuvi 2

Öyleyse

Yük olmaz
Olmaz ki
Hayat sana

Yaşarsın üç sayfa
İki satır
Arasında

Ve aslında
Herkes yalnızdır
Kendi bağrında

Yalanı bitmez
Belki de
Sözü geçmez
Nefsine

Bir başka
Bakarsın işte
Sevdanın rengi
Bulaşmışsa gözlerine

Keşfi Çamaşuvı 2

Sana Mektup Var

Akşama çok var daha, derken hava kapandı
Yavaş yavaş ak duman yatağına uzandı.
Derelerden su içip çimenleri okşadı
Alıp beni içine alıp götürsün derken
Yanı başımda durup sessiz sessiz ağladı.

Sana mektup var, dedi o vefasız yârinden
İncecik yaşlar düştü tertemiz yüreğinden
Ellerini yumarak hapsettim avucuma
Oku dedim ne varsa kaçılmaz ki kaderden.

Yeridir dedim zamanıdır dedim
Madem gelmedin yazayım dedim

Merhaba aşkım benim. Benim, senin sevgilin
Bul kendini deyip de, öylece terk ettiğin
Düşündüm uzun uzun O mu Sen mi erkeğim?
Karar veremiyordum sizi çok seviyordum.

Gecelerden bir gece yürürken yolda sensiz
O yaklaştı yanıma başı önünde sessiz
Seven gitmez ki dedi, acıtmaz sevdasını.
Uyku tutmuyor beni olamıyorum sensiz.

Bırakmadı beni hiç tek başıma bir yere
Her gün yanımda oldu seviyordu beni de
Çiçeklerle doldurdu odamın her yanını
Zaman zaman sorardı bizim çocuk nerede?

Aynı günde sevmiştim ikinizi delice
Sende gücü bulmuştum Onu da yüreğimde
Yapamadım bir türlü, silmek istedim sizi
Ben silmek istedikçe siz geldiniz üstüme

Önce şaka sandınız bana inanmadınız
Yaşım on sekiz oldu siz beni kutladınız
Öylesine güzeldi o gün benim kalbimde
İkinizde benim için aynı şeyi aldınız.

Sana bir değer verip koymuştum hayatıma
Aşkım, aşkım deyip de sarılırdım boynuna
O gelince neden hep bırakıp da giderdin
Söylesene sen kimin, kimin erkeğiydin?

Yoksun bu beşinci ay, daha olmayacaksın.
Güç yürekte bitirmiş bunu anlayacaksın
Sevdanı dağlara haykır istiyorsan her gece
Düğünümüz yakında, gözüme hiç gözükme.

Sustuk öylece kaldık bir dağın bir başında
Su sesi rüzgâr sesi birde sevdanın sesi...
Ağır gelmişti bu yük daha bu genç yaşında

Şimdi olsan be aşkım olsan benim karşımda

Anlatsam teker teker sana olan biteni
Sevmek istemiyorsan yine sevme sen beni.

Biliyorduk aşkını seviyordun sen bizi
Ben bir limandım sana O da içinde gemi
Gemi limansız olur, dedi günün birinde
Uzaklaş bizden artık işimiz yok seninle

Bak dedim, oğlum bana bu kız daha körpecik
Aklında uçuk renkler gönlü daha tazecik
Zaman verelim ona düşünsün uzun uzun
Bizde uzaklaşalım budur bence erkeklik.
Tamam deyip sözleştik seni görmeyecektik
Kimi gönlün seçerse o senin diyecektik.

Açtım avuçlarımı bıraktım ellerini
Islanmış çimenlere atıverdim kendimi

Ah diyordum içimden ah buradaki her gece
Sana kavuşmak için yalvardığım her gece
Geceleri sabaha bağladığım her gece

Kim inanır ki bana anlatsam da her şeyi
Kim nereden bilecek olan biten her şeyi

Boz dedim kaderini
Boz daha vakit varken
Koş git anlat aşkını
Daha evlenmemişken

Vedalaştım dağlarla
Tek tek selam vererek
El salladı bulutlar
Bana gülümseyerek

Git diyordu dereler
Git bizden daha hızlı
Alıp götür her şeyi
Öğret ona sevmeyi

Aradım sordum sizi
Tanıdım herkese
Gitti dediler onlar
Düğün olmuş dün gece

Beş on gün yoklar burada
Gittiler balayına
Bırakıp bunu sana
Dediler bir "hatıra"

Bir küçük mektup vardı
Güzel zarfın içinde
Birde nikâh şekeri
İsimleri üstünde

Okumaya başladım
Yazılanları tek tek
Gözüme inanamadım
Bu şaka olsa gerek

Selamlar olsun sana
Leyla'nın son mecnunu
Bürütüs'ün kurbanı
Son Sezar versiyonu
Anlattık birbirimize
Olan biten her şeyi
Mutluluğumuz için
Siliyoruz biz seni

İşte o günden sonra
Ben dağlarla yaşadım
Her duman çöküşünde
İçin için ağlardım

Karar verdim gitmeye
Bir daha dönmemeye
Yazdıklarımı yakıp
Bedenimle gömmeye

Küller hatıra benden
Nokta konmuş kadere
Yalnız gelmiştim zaten
Gidiyorum sessizce

Keşfi Çamaşuvi 2

Sobe

sen olacaktın
sen Şimdi, Şimdi ki
Şimdi ki değil, Şimdi ki ben
ben ki, Şimdi hiç ben de değil

karıŐtıktık
karmakarıŐ
hayat kağ karıŐ
ha yalvarıŐ ha yakarıŐ
ha bir son, ha baŐlangıę...

kalan
değil de
yazılan yalan
son değilse tüklenen
kimedir bu gafil çaban

Keşfi Çamaşuvi 2

Son Tren

Karanlık bir gece
Kararmış için
Babanı yolcu ettin
Ağlarsın için için

Ayak izlerine basa basa
Döndün tren garından
Kimse bir ses duymadı
İçindeki acıdan

Kısmet demişti sana
Kısmet sevgili oğlum
Gidiş var dönüş var mı?
Nasip be nasip oğlum

Son sözleri aklında
Son bakışları sana
Sanki dönmeyecekti
Bir daha aranıza

Karanlığa gömüldü
Gömüldü gitti tren
Ah diyordun içinden
Ah baba dönebilseydin

Evin erkeği sendin
Herkes sana emanet
Bir anan beşkardeşin
Sende buldu cesaret

Ağır yükü gurbetin
Çekemem belki dedin
Günü güne ekleyip
Yorulmadan bekledin

Kara tren getirdi
Sana kara haberi
Baban öldü dediler
Götüreceğiz sizi

Ah o tren rayları
Ah tren kara tren
Ah babamın bakışı
Saçımı okşayışı
Oğlum oğlum deyip de
Son defa koklayışı
Yanık tütün kokulu
Ceketinin yakası
Olmayacak mı şimdi
Olmayacak mı artık
Evimizin babası.

Yıkıldınız hepiniz
Trene doluştunuz
Söylenecek söz yoktu
Raylarla konuştuğunuz

Sarıldı anan sana
Oğlum dedi ağladı
O yaşadığın hüznü
Seni hiç bırakmadı

Uzun yollar ardından
Gelmiştiniz Rize'ye
Apar topar gittiniz
Babanızı görmeye

Kalk diyordun içinden
Kal baba ne olursun
Bırakıp gitme bizi
Sensiz zor biliyorsun

Ağladınız birlikte
O mezarın başında
Baba olmuştun artık
Şu körpecik yaşında

Ayrıldınız oradan
Yüreklerinizde kan
Olmayacaktı artık
Arkanda senin baban

Zorlukları hayatın
Şıralandılar tek tek
Öldü diyorlar ölen
Şimdi çalışman gerek

Geçti zaman su gibi
Büyüttü anan sizi
Sen babalık ederken
Unutmuştun kendini

Elde yok avuçta yok
Şükür ki karnınız tok
Eski bir ev var ama
İçin de kimsesi yok

Evlenmiştin sonunda
Gençecik Lâz kızınla
Üç evlat verdi sana
Baba oldun onlara

Geçti on dokuz sene
Sevgi şefkat el ele

Hala babanın hüznü
Duruyordu yüzünde

Anardın zaman zaman
O muhterem insanı
Hep anlatıp dururdun
Babanla hatıranı

Sabahlardan bir sabah
Bir rüya gördün baba
Dedem gelmiş kapıya
Gel diyordu buraya
Sen bakmadan arkana
Koşup gittin babana
Sana sarılıyordu
Kolları omzunda

Hayra yorduk rüyanı
Ölü diridir dedik
İçindeki acıyı
Ne yazık çözemedik

Sabahın yedisinde
Uyku henüz gözümde
Saatim çalmış ama
Kalkmak yok niyetimde.

Kapım kırılıyordu
Annem bağırıyordu
Kalk diyordu evladım
Baban fena çok fena
Sanki boğuluyordu

Apar topar fırladım
Odalarına daldım
Baktım onun gözüne
Öylece dona kaldım

Ne bir ses nede nefes
Çıkmıyordu babamdan
Gözünün nuru kaçmış
Ümit yoktu hiç ondan
Kapattım gözlerini
Ağlayarak usulca
Ah dedim
Ah be baba
Yakıştı mı bu sana.

Toparladım kendimi
Zorla kalktım ayağa
Teskin edip annemi
Dedim babam çok iyi

Sarıldım telefona
Gel dedim gel doktora
Kafam karmakarışık
Bakıyordum babama

Geliyordu insanlar
Akın akın avluya
Annemin çığlıkları
İsyan gibi Tanrıya
Durmuydu artık zaman
Durmuydu bizim için
Yedim kendimi
Bitirdim
İçin için

Sesler uğultu gibi
Duyuldu kulağımda
Sarılıp birileri
Teselli oldu bana
Baktım koca dünyaya
Bomboş gözüktü bana
Düşündüm de be Baba
Erken çıktın bu yola

İsmin yankılanırken
Tek tek minarelerden
Bıraktım koştur her şey
Göçüp gitti içimden

Gittiğin o izlerden
Yürüyorum
Şimdi ben
Bir haber beklerim de
Haber gelmez
O yerden

Gün muhakkak bitecek
Lâkin bilinmez nerde
Herkes binip gidecek
Elbette "Son tren"e

Keşfi Çamaşuvî 2

Su içinde Su

Su içinde su kuyusuymuş
Sevmek seni delice
Birileri alay ederken aşkla
Ay'ı düşürmüş o gece.
Sahtesiymiş gezinen
Şimdi göklerde

Düşündüm dalıp çıkartsam Onu
İlham olmasa benim gibi toy şairlere
Beklide bıraksam yerinde kalsa
Düştüğü sulara bir umut olsa

Su içinde su kuyusuymuş
Sevmek seni delice
Birileri alay ederken aşkla
Ay'ı düşürmüşler o gece.
Sahtesiymiş gezinen
Şimdi göklerde.

Keşfi Çamaşuvi 2

Uslca

Isınmak için sensiz gecelerde
Yüreğimi usulca yaktım
Sığındığım hecelerde

Sevdalar ekim küllerime
Belki lazım olur diye
Bahtsız birilerine

Şarkılar dinledim yaralayan
Yarasını saramayan
Ağlayan

Sana değil de hep kendime kızdım
Sen değildin aslında anlamayan
Bendim, sana anlatamayan
Belki anlarsın diye
Uslca yazan

Keşfi Çamaşuvı 2

Üç Dere

Bir Laz bir Kürt bir de Ben
Geçiyorduk dereden
Sesimiz çıkmıyordu
Yorgunduk yürümekten

Yola çıktık geceden
Gün düzlüğe inmeden
Sınırı geçip geldik
Asker bizi görmeden

Pınar başına çöküp
Yaktık ciğaraları
Soğuk sulara soktuk
Kavrulmuş ayakları

Tanıştık İstanbul'da
Büyük bir inşaatta
Parayı bulacaktık
Çakma kaçak mallarla

Ne var ne yok her şeyle
Girişmiştik bu işe
Son seferimizdi bu
Dönmek yoktu geriye

Binalar dikecektik
İstanbul'un bağrına
"Üç Dere" diyecektik
Kurduğumuz firmaya

Arabalar hep siyah
Jantlar çelik olacak
Camları da kapkara
Kim bizi tanıyacak?

Üç villa alacaktık
Köprüleri seyreden
Mangallar yapacaktık
Soğan ekmeğe sitem

Az kaldı yırtacağız
Şu karanlık yıllardan
Bir daha fakirlik yok
Kurtulacaktık ondan

Öyle kaldık bir ara
Bir ses de yok etrafta
Kürt ve Laz bakıp bana
Dediler anlatsana

Kim senin anan baban

Kimsin neyin nesisin
Hep sorarız biz sana
Neden susup gülersin

Bakın dedim kardaşlar
Bakın hele dağlara
Hiç soruyor mu onlar
Kim kimden daha kara

Bir bulut gelir geçer
Biri ağlayıp göçer
Islanan o topraktan
Ne güzellikler biter

Kimler kaldı geride
Kim bizden ileride
Diyelim ki doydu göz
Gönlün sevdası nerde

Dedem Azeri benim
Nenem de bir Rus idi
Dört amcamın eşleri
Ermeni Gürcü idi

Anam Ahıska kızı
Bir eniştemde Çerkes
Öteki Âcem oğlu
Birbirine eş herkes

Madem sordunuz bana
Söylüyorum son defa
Her şey çok yakışıyor
Bu vatan toprağına

Sen Laz'ım dedin bana
Sen de Kürt'üm diyorsun
Eğer sıfat lazımsa
Ben de Türk'üm diyorum

Ne kanda ne kafada
Nede dilde saklıdır
Doğan insan doğarda
Hep sonradan farklıdır.

Sessizlik oldu yine
Susup baktılar öyle
Başlarını sallayıp
Hak verdiler bu söze

Birden bir silah sesi
Arkamızda patladı
Gür sesiyle bir adam

Yatın diye bağırdı

Yüzükoyun yapıştık
Yemyeşil çimenlere
Vurdular kelepçeyi
O yorgun bileklere

Yıkıldı teker teker
Hayallerin temeli
Oturmuş da gitmiyor
O İstanbul özlemi

Verdiler onar sene
Yatın dediler bize
Çıktınız mı buradan
Hayat artık zor size

Geceler sıra sıra
Bekliyor pencerede
Her gecede bir asır
Geçiyor bir gecede

Lanetler okuyorsun
Gözünün açlığına
Biliyorsun durmaz kan
Sevdan yoksa yanında

Bitirmiştik çileyi
Tam on sene içinde
Oturup dertleşmiştik
Neler gördük içerde

Değişmiştik hepimiz
Saçlarımızda aklar
Suratlar kırışıkta
Gözde aynı bakışlar

Toplayıp üç beş kuruş
Açtık bir kahvehane
Diyorlar çaylar müthiş
Ne var bunun içinde

Sırrı dağlarda saklı
Elbette suyu şarklı
"Üç dere"den gelir o
Demi o yüzden farklı.

Keşfi Çamaşuvi 2

Üç Lira

Biri sağda biri solda
Öteki de sım sıkı avucumda
Ceplerimde olsa da Bir liralıklar
Yükleri çok ağır omuzlarımda

Bir simit iki çay ya da
İki simit birde çay
Ne fark eder ki bana
Sonunda hep üç lira

Yoksa üç çay mı içsem
Ya da üç simit yeşem
Veya hiç harcamayıp
Hayal kurup yürüsem

Fena olmazdı hani
Şöyle demli bir bardak
Yanında da bir simit
Karnımı doyuracak

Nasıl olsa son liram
Avucumda kalacak
Bakalım benim için
Gönlünden ne kopacak

Simit diye bağırdı
Sakallı yaşlı adam
Ulan dedim kendime
Gitmem onu almadan

Ver dedim tazesinden
Gevreğin güzelinden
Bahçeye yürüyeyim
Çayı da bekletmeden

Söyledim demlisinden
İçtim en yavaşından
Simit yerken düşürdüm
Lirayı avucumdan

Ne de nazlı yuvarlandı
O tahtalar üstünde
Giderken biliyordu
Gözüm onun üstünde

Durdu yolun sonunda
Baktı bana son defa
Kendisini atmıştı
Bir mazgal çukuruna

Kalkıp oraya koştum
Dedim belki bulurum

Bakarken karanlığa
Kalmamıştı umudum

Gitti dedim son lira
Gitti hiç acımadan
Ne hayallerim vardı
Düşmeden avucumdan

Belki çay içecektim
Belki bir simit daha
Zaman biter mi şimdi
Daha çok var sabaha

Döndüm masaya baktım
Simidi karga kapmış
Kaparken de simidi
Bardağı yuvarlamış

Ey dedim ey Allah'ım
Nedir benim günahım
Bulduğum üç liradan
Sökülmüştü iflahım

Bak oğlum Hasan dedim
Bak şu dünya haline
Haram kamyonla yenir
Üç lira senin neyine!

İşte o gün bu gündür
Hep korkarım haramdan
Ben dersimi almıştım
Bulduğum üç liradan.

Keşfi Çamaşuvi 2

Vakitsiz

Tutuşmuşsa gecenin ucu
Hiç yanmaz sandığın yerden.
Ve yıldızlar solmaya başlamışsa
Birbiri ardına durmadan
Vakti gelmiştir artık gitmenin.
Gece sabaha yakalanmadan

Hep aynı yalanla uyanmadık mı?
Hep terk edip gideni suçlamadık mı?
Dostum deyip Ay'a karanlıklarda
Şafak vakti onu biz aldatmadık mı?

Keşfi Çamaşuvi 2

Ya Yalansa

Bir yanımız aydınlık
Ufukları yok saydık
Hep karanlık bir yanda
Gecedен ödünç aldık

Şimdi saklı yerlerden
Çıkarttık anıları
Tıka basa doldurduk
Bugünden yarınları

Kazıp mezar zamana
Gömdük kötü ne varsa
İçimizde bir korku
Ya zamanda yalansa

Keşfi Çamaşuvı 2

Yaksak

Yaksak mı Şu geceyi
Usul usul ucundan
Şöyle sessiz uzansak
Yıldızlar uyanmadan

tan vakti yastık olsa
o güzel saçlarına
sarılıp oradan aksam
kaybolan yıllarıma

Keşfi Çamaşuvi 2